DE CE A SCĂZUT „PRODUCȚIA“ UNOR ȘCOLI SPORTIVE?

Școlile sportive, unități specializate, ocupă un loc bine definit și deosebit de important în selecția și pregătirea timpurie a viitorilor sportivi de performanță. Dezvoltate într-un număr impresionant pe tot teritoriul țării, tot mai bine dotate material și încadrate cu profesori de specialitate, aceste importante rotițe ale angrenajului marii performanțe, care operează (sau ar trebui să opereze) în rîndurile întregului tineret școlar, și-au dovedit necesitatea, utilitatea indiscutabilă. Sportivi binecunoscuți ca Lucescu, Gațu, Penu, Tureanu, Pometcu, Stamate, ca să dăm numai cîteva exemple, au făcut primii pași pe drumul marii performanțe în școala sportivă.

Apreciind cum se cuvine realizările în acest domeniu, trebuie să spunem însă că, față de numărul acestor școli, al profesorilor-antrenori, producția de tineret este încă sub nivelul posibilităților și nevoilor, mai ales în condițiile actuale, cînd mișcarea sportivă are sarcini sporite în ce privește dezvoltarea performanțelor, în vederea consolidării și amplificării succeselor obținute la J.O. de la Montreal.

În pagina de față ne-am propus să punem în discuție unele din deficiențele care fac ca producția unor școli sportive sau secții ale acestora să nu corespundă nevoilor și exigențelor actuale.

O PROBLEMĂ STRINGENTĂ — LIPSA DE EXPERIENȚĂ A PROASPEȚILOR ABSOLVENȚI

Școala sportivă 1 din Constanța continuă să se mențină printre unitățile fruntașe de acest gen. Directorul școlii, prof. *Sorin Popescu*, ne spunea că bilanțul, în general bun, este datorat cîtorva secții și cîtorva profesori sîrguincioși, care desfășoară o activitate temeinică, pasionată. *Handbalul* se menține în frunte, cu al doilea titlu republican consecutiv obținut în campionatul de juniori (antrenor — M. Făgărășeanu) și locul secund la junioare (T. Bucovală). *Baschetul* masculin (M. Hondrilă) se află printre fruntașele campionatului de juniori (locul II la turneul final), iar cel feminin, deși a înregistrat o scădere în vară (locul IV), se găsește acum în progres vizibil. Rezultate bune au obținut în acest an echipele de *volei* fete (antrenor Lucian Topciov) și *gimnastică ritmică* (prof. Aurica Roșu). Lista sportivilor de valoare este destul de consistentă, numai în ultimul an o serie de elevi ai școlii trecînd la echipe din Divizia A sau fiind cooptați în loturile reprezentative de tineret și juniori: *M. Bedivan, C. Damian, Gh. Tătaru, L. Cazacu* și *E. Laza* (handbal), *R. Tecău, M. Tingăreanu, M. Trică* și *C. Dugăișescu* (baschet), *L. Malezian, G. Rada, M. Leluț, T. Prisăcaru* și *E. Dudu* (volei), *V. Ciortan* (gimnastică ritmică).

În pofida acestor rezultate, bilanțul general al Școlii sportive 1 Constanța pe anul în curs nu va atinge realizările anului de vîrf 1975. Explicații am primit tot de la directorul școlii.

Prima problemă și cea mai stringentă se referă la *lipsa de experiență cu care noii profesori vin de pe băncile facultăților direct în activitatea de performanță*. În majoritatea cazurilor proaspeții absolvenți se dovedesc foarte bine pregătiți teoretic, dar atunci cînd trebuie să aplice cunoștințele o fac cu mare greutate, semn că practica nu este suficient în atenția facultătilor respective. Selecția se desfășoară anevoie, mai ales pentru că profesorii tineri nu știu să-i cîștige pe copii de partea sportului. Apoi, există destule cazuri cînd după doi-trei ani de activitate în școală rezultatele sînt abia vizibile. Un exemplu în acest sens îl constituie profesorul de atletism Valeriu Teașcă. După doi ani de activitate producția acestui antrenor este egală cu ZERO!

Rezultate modeste au și alți profesori tineri, ca C. Grigorescu și Carmen Ene (atletism), O. Teleagă (înot), Viorica Lungu (volei) — cu toții plătind tribut lipsei de experiență.

Foarte serioasă este problema secției de atletism, care a înregistrat rezultate cu mult sub nivelul excelentelor condiții create. Doar prof. *C. Boroianu* a reușit să închege un nucleu de atleți cu certă perspectivă. În rest...

În vederea redresării acestei situații, conducerea școlii a trecut la o reorganizare completă a secției de atletism. De asemenea, s-au trasat sarcini precise tuturor profesorilor, atît în privința muncii de selecție, cît și în cea de pregătire a sportivilor.

În privința bazei materiale, este de notat că în aceste zile va fi dată în folosință noua sală de jocuri (30 x 16 m) și că terenurile de volei și handbal au fost reamenajate. Singura doleanță în direcția bazei materiale — o pistă acoperită pentru atletism, pistă pe care întreg atletismul constănțean, în frunte cu Ilie Floroiu, ar merita-o...

Cei 1 600 de elevi ai Școlii sportive 1 Constanța, împreună cu dascălii lor, au pornit acum în noua campanie olimpică. Obiectivele stabilite pentru 1980 îi obligă pe toți, deopotrivă, să muncească mai mult și mai bine.

Horia ALEXANDRESCU

SCRIMĂ, CANOTAJ, CICLISM, JUDO ȘI... CAM ATÎT!

Școala sportivă nr. 1 din București. Peste 2 000 de elevi din Capitală — marea majoritate de la școlile generale nr. 4, 10 și 11 — dintre care 250 în grupe de performanță la 13 discipline, sînt angrenați într-o continuă activitate. Modelarea calităților lor este încredințată unor veritabili specialiști (Doina Bălașa la canotaj, Ana Pascu, Maria Vicol, Cornel Pelmuș, la scrimă, Constantin Baciu, Ion Stoica la ciclism, Irina Climovschi la handbal), nume cu rezonanță în sportul românesc. Există așadar condiții suficiente pentru ca această unitate fruntașă să-și împlinească menirea: **să descopere în permanență tinere talente pe care să le îndrume apoi spre cluburile de mare performanță.**

La acest sfîrșit de sezon, pe tabloul de onoare al Școlii figurează canotoare (Gabriela Dumitru, Paula Irimia, Olga Gherghinoiu, Nina Răducanu), ciclisti (Gh. Lungu, A. Gutuie, S. Dumitrescu, N. Sîrbu, A. Bumbac), judoka (M. Ciochîr), elemente de certă perspectivă pentru loturile noastre de tineret. Și să nu uităm că tot din această școală clubul Dinamo a primit un masiv lot de scrimeri, cuprinzînd pe I. Pantelimonescu, P. Buricea, Luminița Popa, Adriana Băcioiu și Laurenția Vlădescu, sportivi care ne reprezintă azi țara în competiții internaționale.

Cu toate acestea, directorul **Marinel Oancea** nu se declară pe deplin mulțumit de „producția” unității pe care o conduce. „Școala sportivă nr. 1 are de-acum o firmă cunoscută în sportul românesc. După Olimpiada de la Montreal am primit zeci și sute de telefoane din partea unor părinți care vor să-și înscrie copiii în secțiile noastre. Nu este însă singurul procedeu de a îmbogăți rîndurile noastre. Profesorii noștri se deplasează adesea în școli, caută cu minuțiozitate, organizează veritabile teste selective. În această direcție cred că lucrurile se desfășoară normal. Greșelile, sînt convins, se produc în procesul de instruire, nu întotdeauna la nivelul marilor exigențe. Altfel nu-mi pot explica de ce secțiile de înot și polo, unde sînt încadrați nu mai puțin de 7 antrenori, nu sînt capabile de ani de zile să descopere un sportiv de reală valoare. Nici din secțiile de gimnastică (4 profesoare), volei sau handbal nu a apărut vreun element pe care să și-l „dispute” cluburile din Capitală.

Această situație, într-adevăr, nu poate fi tolerată. Cerințele față de școala noastră sînt de la an la an mai mari. Nu ne putem permite luxul de a avea secții fără nici un fel de eficiență. De altfel, conducerea școlii și-a propus să analizeze munca fiecărui profesor în parte, să controleze îndeaproape procesul de instruire, iar acolo unde este cazul să ia măsuri radicale. Școala sportivă nr. 1 poate și trebuie să devină un furnizor de bună calitate, un izvor continuu de talente pentru sportul românesc”.

Adrian VASILIU

DE LA PLUS LA MINUS SAU DISTANȚA DE LA PASIUNE LA LIPSA DE ÎNȚELEGERE

În județul Suceava funcționează două școli sportive: la **Suceava** și **Rădăuți**.

Vizitînd recent această zonă, atenția noastră s-a îndreptat spre **Școala sportivă Rădăuți** unde, împreună cu **Dragoș Macovei** secretar al C.J.E.F.S., și **Petru Storoj**, directorul școlii, am încercat să aflăm la ce parametri se situează rezultatele obținute de reprezentanții școlii în cei doi ani de la înființare. Să precizăm, mai întîi, că școala dispune de 28 de grupe, de la „începători” la „performanță”, pentru șase discipline: lupte, hochei, atletism, baschet fete, fotbal și gimnastică ritmică-modernă.

Pe lista succeselor pot fi trecute cele înregistrate la **lupte**, pe primul loc, în ordinea preferințelor sportive, cu două titluri de campioni **(Ion Băbăleanu, Nelu Amariei)**, locul I în „Cupa școlilor sportive”, cu cîteva „vîrfuri” promovate în Divizia A **(Ștefan Rusu, Ivan Savin, Mircea Petrescu** — IPROFIL, **Ion Pruteanu** — Steaua) și cele cinci grupe-satelit de la sate (la Mineuți, Siret, Mileșeuți, Arbore, Horodnicu de Jos). La **hochei** echipa a ocupat locul III în campionatul național și patru sportivi au fost selecționați în lotul de juniori; la **atletism, Marius Andrușcă, Puiu Costea** (suliță), **Virgil Berariu** (disc) au realizat performanțe meritorii.

Nu același lucru se poate afirma despre celelalte grupe. Dar, să-i dăm cuvîntul directorului P. Storoj: **„Dacă exceptăm grupele de baschet, pe care le-am înființat pentru a cuprinde într-o activitate mai organizată numărul mare de fete, reprezentînd aproape 60 la sută din populația școlară a orașului nostru, grupe care au abia un an, celelalte sînt secții absolut neproductive. Poate aprecierea este prea aspră, dar aceasta este situația și sîntem hotărîți să facem totul pentru a o curma”.** Într-adevăr, grupele de **fotbal** (prof. Gh. Mictariu) și **gimnastica ritmică modernă** (prof. Eleonora Mitrofanovici) nu se pot lăuda cu rezultate deosebite. De altfel, directorul școlii afirma că **„în situația în care rezultatele rămîn nesatisfăcătoare, cea mai bună soluție, avînd în vedere și baza materială deficitară, ar fi ca școala să se profileze numai pe cele trei secții care au o certă perspectivă”.**

Profesorul **Ion Bodnar**, care se ocupă de atletism, ne spunea la un moment dat: **„Pe noi nu ne obosesc atît antrenamentele, cît alergătura pentru rezolvarea diverselor situații ivite, datorită lipsei de înțelegere a celorlalte școli”.** Într-adevăr, la Rădăuți, Școala sportivă întîmpină în această direcție dese dificultăți, de la refuzuri directe de colaborare și, nu de puține ori, de ignorare chiar a unor dispoziții ale Inspectoratului școlar județean, pînă la „influențarea” elevilor care doresc să facă sport. În acest sens doar două exemple, cele mai semnificative: **Liceul Hurmuzachi** (dir. Anton Romenco) — din cei aproape 600 de elevi, doar 10 sînt la Școala sportivă — și **Șc. gen. nr. 4** (dir. Ion Jacotă). Că se poate și altfel stă mărturie excelenta colaborare cu **Liceul electrotehnic** (dir. Petru Bejenaru) — peste 90 la sută din luptători învață aici —, **Șc. gen. 3** (dir. Areta Dandea), **Șc. gen. 2** (dir. Mircea Coroliuc), **Șc. gen. 1** (dir. Casandra Chelaru).

Școala sportivă Rădăuți dispune, ne-am convins, de suficiente posibilități de afirmare, dar va trebui să șteargă „petele negre” din activitatea unor secții.

Em. FÂNTÂNEANU

UN CLASAMENT DE JOS ÎN SUS

Privită de pe Mureș, Școala sportivă din Arad pare o cabană elegantă, construită anume pentru practicarea sporturilor nautice. Un hangar încăpător ocupă întreg parterul, iar prin ușile larg deschise se pot vedea garnituri felurite de schifuri care așteaptă să fie lansate la apă. Și, totuși, nu canotajul este sportul „numărul 1” aici. În ierarhia întocmită de prof. **Arcadie Blindu**, directorul acestei unități sportive, schiful ocupă locul 7. Adică **ultimul.** Clasamentul a avut în vedere faptul că anul acesta secția de canotaj **nu a obținut nici un titlu de campion republican** din cele **două** pe care și le propusese antrenorul **Mircea Irimie.**

La prima vedere acordarea calificativului de **„secție neproductivă”** nu pare fair-play. Care canotor poate fi sigur de victorie? Obiectivul de a urca pe podiumul unui campionat republican își avea însă justificarea vizavi de conditiile altor secții similare (și școlare) din țară: **pistă cu apă în mai tot timpul anului; schifuri de bună calitate** (anul acesta încă trei ambarcațiuni noi, iar în 1977 alte patru); **tradiția, ambiția de a continua o frumoasă activitate de performanță** începută cu ani în urmă și oglindită prin numeroase trofee aflate în vitrina Școlii sportive din Arad.

Urmărind, în continuare, clasamentul de jos în sus, pe locul 6 (din cele 7 secții sportive ale școlii) se află **voleiul.** Echipa de fete pregătită de prof. **Mircea Munteanu a retrogradat** din Divizia școlară (unde se afla printre fruntașe), activînd acum în „calificări”. Tot în „calificări” își disputâ intîietatea și handbalistele Școlii sportive din Arad care, de asemenea, au retrogradat din Divizia școlară (antrenor **Adalbert Szilbereis).**

Am consemnat aceste insuccese — ocolind frumoasele realizări ale celorlalte secții în anul 1976 — nu în dorința de a găsi anumiți vinovați, ci pentru a da răspuns la întrebarea: **„De ce a scăzut producția școlii sportive?”**, pentru a sublinia cauzele care au condus la această stare de lucruri. A fost **una singură**, după opinia prof. **Arcadie Blindu**, director de aproape 20 de ani al Școlii sportive din Arad: **PREOCUPAREA ȘI CALIFICAREA SCĂZUTE ALE ANTRENORILOR.**

V. TOFAN

BLOC-NOTES

Școala sportivă Steaua, înființată de puțin timp prin preluarea de către puternicul club militar a fostei Școli sportive 3, a renunțat la echipele de handbal feminin; ce s-a întîmplat cu grupele de jucătoare pregătite atîta vreme? ● *Școala sportivă Reșița asigura în urmă cu cîțiva ani numeroase elemente pentru loturile reprezentative de seniori la înot; în prezent, această unitate nu se mai poate mîndri decît cu campioni în probele de copii și juniori. De ce?* ● *Școala sportivă 2 București dispune de o așa-zisă bază nautică pe malul lacului Herăstrău; aceasta este pur și simplu o baracă veche, aflată într-o stare deplorabilă. Partea interesantă e că administrația parcului nu... permite conducerii școlii să reamenajeze „hangarul” în care sînt adăpostite caiace și canoe în valoare de peste 250 000 lei* ● *Secția de gimnastică ritmică a Școlii sportive 1 din Capitală se pregătește de mai multă vreme fără atît de necesarul aport al unui pianist; e vorba, deci, de o problemă cu... cîntec!* ● *O mare și frumoasă bază sportivă (cuprinzînd 2 terenuri de fotbal, 2 de handbal, 3 de volei, 2 de tenis, unul de baschet și o pistă de atletism) a fost cedată de către Comitetul municipal U.T.C. asociației sportive „Felix”; interesant este faptul că în cursul dimineților întregul complex de la Fundeni este pustiu, în timp ce școlile sportive din București sînt lipsite de baze corespunzătoare* ● *În canotajul nostru, producția școlilor sportive este foarte redusă. Și dacă ne gîndim bine la sumele cheltuite în aceste secții ajungem la concluzia că e vorba de investiții deocamdată fără finalitate* ● *Secția de judo a Școlii sportive Olimpia din Craiova continuă să nu producă nimic; se așteaptă măsuri grabnice de redresare a situației.* ● *Aflăm că, recent, a avut loc, ședința de analiză a Școlii sportive de atletism; așteptam și noi o invitație la această ședință!* ● *În centrul atenției Comisiei de disciplină la handbal continuă să se afle campionatele de juniori, unde fiecare etapă aduce noi abateri; culmea e că printre „clienții” comisiei figurează mai mult antrenorii*

Al. HORIA